

Від: e-zapyt <e-zapyt@hcj.gov.ua>

Кому:

Дата: 05/18/2020 03:13 PM

Вкладення: Повідомлення про втручання у правосуддя 922_721_20.doc.p7s (87 kB)

Тема: Fw: ****SPAM**** Повідомлення про втручання у правосуддя

----- Original Message -----

From: Михайло Слободін

[mailto:

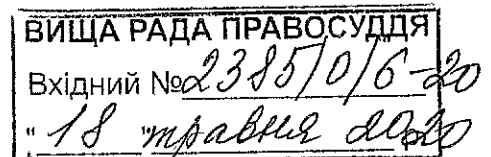
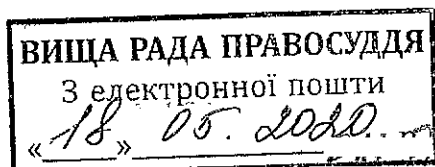
To: e-zapyt@hcj.gov.ua

Sent: Mon, 18 May 2020

15:10:13 +0300

Subject: ****SPAM**** Повідомлення про
втручання у правосуддя

- > Направляю на Вашу адресу повідомлення
- > судді Східного апеляційного
- > господарського суду Слободіна М.М. про
- > втручання у правосуддя у господарській
- > справі №
- >

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ

вул. Студентська, 12-А, м. Київ,
04050

**ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА
УКРАЇНИ**

вул. Різницька, 13/15, м. Київ,
01011

Судді Східного апеляційного
господарського суду
Слободіна Михайла
Миколайовича

ЗАЯВА

про втручання у діяльність судді щодо здійснення правосуддя

Відповідно до приписів п.9 ч.7 ст. 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повідомляю про втручання у правосуддя, яке унеможливило відправлення мною, а також іншими членами колегії суддів правосуддя у господарській справі №

Втручання у правосуддя було вчинене суддею господарського суду Харківської області Суисловою В.В. за наступних обставин.

Протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 14.04.2020 у справі № було сформовано колегію суддів у складі: головуєчий суддя Слободін М.М., суддя Сіверін В.І., суддя Терещенко О.І.

Ухвалою Східного апеляційного господарського суду від 21.04.2020 відкрито апеляційне провадження за апеляційною скаргою ТОВ «Аксіома» на ухвалу господарського суду Харківської області від 19.03.2020 про забезпечення позову у справі № за позовом (з урахуванням заяви про зміну предмету позову) ФО за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні позивача - ТОВ "Кроу Ерфольг Україна" до ТОВ "Аксіома", АТ "Східно-український банк "ГРАНТ" про зобов'язання вчинити певні дії, визнання недійсними договорів.

В ході вивчення надісланих судом першої інстанції копій судового провадження в порядку підготовки до апеляційного розгляду, мною були виявлені ознаки зловживання позивачем своїми процесуальними правами та процесуальні рішення суду першої інстанції,

які вимагали від колегії суддів надання юридичної оцінки на предмет їх законності в ході поточного апеляційного перегляду.

Виявлені мною ознаки процесуальних зловживань полягали у наступному.

1. Ознаки маніпуляції автоматизованим розподілом справ між судьями при поданні позову.

Вивченням реєстру електронного діловодства та матеріалів апеляційного провадження мною встановлено, що до відкриття провадження у справі № _____ позивач двічі звертався до господарського суду Харківської області з аналогічною позовною заявою, а саме.

- справа № _____ 24.02.2020 господарський суд Харківської області залишив аналогічну позовну заяву _____ до ТОВ «Аксіома» без руху на підставі відсутності доказів, які підтверджують надсилання копії позовної заяви та доданих до неї документів на адресу відповідача;

Позивач недоліки не усунув, у зв'язку з чим ухвалою від 24.02.2020 суд першої інстанції повернув позовну заяву з доданими до неї документами позивачу.

- справа № _____ 25.02.2020 господарський суд Харківської області також залишив позовну заяву _____ до ТОВ «Аксіома» без руху на підставі наявності аналогічних недоліків позовної заяви: відсутності доказів, що підтверджують надсилання копії позовної заяви та доданих до неї документів на адресу відповідача, відсутності оригіналу квитанції про сплату судового збору в розмірі 2102,00 грн; відсутність інформації про наявність у позивача або іншої особи оригіналів письмових доказів, копії яких додано до заяви.

Позивач у вказаній справі аналогічним чином не усунув недоліки, у зв'язку з чим ухвалою від 05.03.2020 суд першої інстанції повернув позивачу позовну заяву з доданими до неї документами.

У справі, яка знаходиться у провадженні колегії суддів апеляційного суду (№ _____) позивач аналогічним чином подав позов без необхідних додатків, у зв'язку з чим ухвалою від 11.03.2020 суд першої інстанції також залишив позовну заяву позивача без руху з аналогічних підстав.

В подальшому додатки до позовної заяви були подані позивачем саме у справу № _____ яка перебуває у провадженні судді господарського суду Харківської області Суислової В.В.

Вищевикладені обставини можуть свідчити про умисне зловживання позивачем своїми процесуальними правами і, оскільки вони заявлені відповідачем у своїй апеляційній скарзі від 16.04.2020 в якості апеляційного приводу, потребували вирішення (юридичної оцінки) колегією суддів в ході апеляційного перегляду.

Відповідно до статті 43 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України) учасники судового процесу та їх представники повинні добросовісно користуватися процесуальними правами; зловживання процесуальними правами не допускається.

Залежно від конкретних обставин суд може визнати зловживанням процесуальними правами дії, що суперечать завданню господарського судочинства, зокрема: подання декількох позовів до одного й того самого відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав або подання декількох позовів з аналогічним предметом і з аналогічних підстав, або вчинення інших дій, метою яких є маніпуляція автоматизованим розподілом справ між суддями (пункт 2 частини 2 статті 43 ГПК України).

За таких обставин, подання позовної заяви до господарського суду Харківської області втретє з явними аналогічними недоліками, на які суд вже вказував двічі (у справах № _____ та _____), має ознаки зловживання позивачем своїми процесуальними правами, спрямованого на маніпуляцію автоматизованим розподілом справ між суддями з метою пришукання судді, лояльного до інтересів позивача.

Однак з причин, які будуть зазначені нижче, я штучно примушений до подання самовідводу і, таким чином, усунений від правосуддя у даній справі, в тому числі від дослідження і надання правової оцінки зазначеним вище фактам маніпуляції автоматизованим розподілом судових справ.

2. Ознаки порушення процесуальних правил об'єднання позовних вимог.

У первісній позовній заяві позовні вимоги сформульовані позивачем як зобов'язання відповідача до проведення аудиторської перевірки ТОВ «Аксіома».

18.03.2020 позивачем подано до суду заяву про зміну предмету позову, у якій позивач просить суд зобов'язати ТОВ "Аксіома" забезпечити ТОВ "Кроу Ерфольг Україна" можливість проведення аудиторської перевірки фінансово-господарської діяльності ТОВ "Аксіома" за період з 01.01.2013 по 30.09.2019, а також визнати недійсними договори іпотеки від 01.03.2013 та від 16.05.2016 як укладені директором ТОВ «Аксіома» із перевищенням повноважень.

Відповідно до змісту ухвали суду першої інстанції від 19.03.2020 суд дійшов висновку про прийняття заяви про зміну предмета позову до провадження.

Дослідженням матеріалів апеляційного провадження мною встановлено, що подана позивачем заява про зміну позову від 18.03.2020 містить ознаки невідповідності вимогам ст. 46 ГПК України, оскільки позивач, заявляючи вимогу про визнання недійсним договорів іпотеки, одночасно змінив і предмет (визнання правочинів недійсними), і підставу позову (перевищення директором товариства своїх повноважень при укладанні оскаржених договорів), що не відповідає приписам процесуального закону.

Вказана обставина підлягала дослідженню і правовій оцінці колегією суддів в ході апеляційного перегляду, оскільки відповідачем зазначено про протиправність прийняття судом одночасної зміни підстав та предмету позову у клопотанні про скасування заходів

забезпечення позову від 01.04.2020, а також зазначено вказану обставину в якості апеляційного приводу у своїй апеляційній скарзі.

Однак з причин, які будуть зазначені нижче, я штучно примушений до подання самовідводу і, таким чином, усунений від правосуддя у даній справі, в тому числі від дослідження і надання правової оцінки зазначеному вище факту подання заяви про одночасну зміну предмету та підстав позову.

3. Ознаки неспівмірності і безпідставності застосованих судом заходів забезпечення позову.

Дослідженням матеріалів апеляційного перегляду мною встановлено, що позивач у справі № _____ просить визнати недійсними договори іпотеки від 01.03.2013 та від 16.05.2016, предметом яких є лише два об'єкти нерухомого майна.

При цьому, суд першої інстанції наклав заборону вчиняти реєстраційні дії по відношенню до всього нерухомого майна (6-ти об'єктів нерухомості), які належить ТОВ «Аксиома» на праві власності, а не лише відносно майна, яке є предметом оскаржених договорів іпотеки.

Матеріали апеляційного оскарження не містять жодних даних щодо підстав накладення судом заборони на майно, яке не є предметом оскаржених іпотечних договорів.

Вказана обставина підлягала дослідженню і правовій оцінці колегією суддів в ході апеляційного перегляду, оскільки у апеляційній скарзі зазначено про безпідставність накладення заборон на майно, яке не стосується предмету позову.

Крім того, апеляційним приводом у даному провадженні є твердження відповідача про повну безпідставність застосування заходів забезпечення позову, оскільки гіпотетичне задоволення позову не може змінити правового статусу майна, яке знаходиться у власності відповідача і не підлягає переданню позивачу.

Однак з причин, які будуть зазначені нижче, я штучно примушений до подання самовідводу і, таким чином, усунений від правосуддя у даній справі, в тому числі від дослідження і надання правової оцінки зазначеним в апеляційній скарзі фактам накладення заборони на майно, яке не стосується предмету позову.

4. Штучне, маніпулятивне створення судом першої інстанції підстав для мого самовідводу.

З дня надходження апеляційної скарги у справі № _____ представниками позивача здійснювались юридичні дії, спрямовані на усунення мене від правосуддя у даному спорі.

Зокрема, 06.05.2020 представником позивача була подана заява про відвід мене від розгляду апеляційної скарги ТОВ "Аксиома" на ухвалу господарського суду Харківської області від 19.03.2020.

Заява представника позивача обґрунтована тим, що я, суддя Слободін М.М., двадцять років тому, з 22.12.1999 по 21.05.2001 року працював в закритому акціонерному товаристві "Інюрполіс", яке з 18.05.2011 року має назву приватне акціонерне товариство "Інюрполіс" (далі - ПрАТ "Інюрполіс"), яке, в свою чергу, є пов'язаною юридичною особою з адвокатським об'єднанням "Юридична фірма Ай Ел Еф" за ознакою одного кінцевого бенефіціара, а адвокатом товариства з обмеженою відповідальністю "Аксіома" є яка здійснює свою діяльність у адвокатському об'єднанні "Юридична фірма Ай Ел Еф" та яка нібито підписала апеляційну скаргу на ухвалу господарського суду Харківської області від 19 березня 2020 року (останнє твердження представника позивача не відповідає дійсності, апеляційна скарга підписана іншою особою, а саме директором ТОВ «Аксіома»).

На мій погляд, наведений представником позивача опис пов'язаності мене із адвокатом відповідача у спорі є доволі штучною юридичною конструкцією, яка не створює навіть потенційного конфлікту інтересів, що є прямим свідченням маніпулятивного характеру заяви про відвід.

Ухвалою від 12.05.2020 сторонній суддя Східного апеляційного господарського суду, визначений в порядку автоматизованого розподілу, відмовив у задоволенні заяви позивача про відвід з огляду на відсутність ознак конфлікту інтересів.

Втім, винесене рішення про відсутність конфлікту інтересів не завадило представнику позивача подати аналогічну заяву про відвід вдруге.

Заява про відвід від 07.05.2020 була розглянута стороннім суддею Східного апеляційного господарського суду з аналогічним результатом – ознак конфлікту інтересів не встановлено, у задоволенні заяви про відвід відмовлено.

Після цього засобами масової інформації (зокрема, телеканалом ICTV у формі телерепортажу та ряді інтернет-видань у формі статей) була розповсюджена неправдива інформація про те, що я, суддя Слободін М.М., нібито розглядаю господарський спір, стороною якого є юридична фірма, в якій я працював 20 років тому - ПрАТ "Інюрполіс".

Сьогодні мені стало відомо, що 14.05.2020, тобто через декілька днів після оприлюднення у ЗМІ неправдивих публікацій і репортажу, представником позивача було подано до суду першої інстанції клопотання про залучення до участі у справі третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача ПрАТ «Інюрполіс».

Ухвалою від 14.05.2020, винесеною суддею господарського суду Харківської області Суисловою В.В. в день надходження заяви, без повідомлення відповідачів про вирішення вказаного питання і дослідження їх правових позицій, тобто кулуарно, суд першої задовольнив заяву позивача та залучив до участі у справі ПрАТ "Інюрполіс" в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні ТОВ "Аксіома".

Між тим, жодних обґрунтувань необхідності залучення ПрАТ “Інюрполіс” в якості третьої особи на боці відповідача зазначена ухвала не містить. В обґрунтування прийнятого процесуального рішення суд першої інстанції лише вказав, що рішення у цій справі може вплинути на права та обов’язки ПрАТ “Інюрполіс”, однак яким саме чином рішення може вплинути та які наслідки матиме для ПрАТ «Інюрполіс», суд не аргументував.

Вивчення ухвали від 14.05.2020 приводить мене до суб’єктивної впевненості в тому, що зазначена ухвала не містить жодної правової аргументації того, яким чином вирішення спору між учасниками ТОВ «Аксіома» може вплинути на права і обов’язки сторонньої юридичної особи - ПрАТ “Інюрполіс”.

Спир у справі № _____ стосується корпоративних прав учасників ТОВ “Аксіома” та правочинів цього підприємства, і наявні на день винесення вказаної ухвали позовні вимоги не можуть вплинути на права та обов’язки стороннього підприємства (ПрАТ “Інюрполіс”) ані у випадку задоволення позову, ані у випадку відмови у задоволенні позову.

З викладеного я роблю висновок про те, що винесення судом першої інстанції ухвали від 14.05.2020 є протиправною маніпуляцією, спрямованою на штучне створення видимості конфлікту інтересів і умисне усунення колегії суддів апеляційного суду від правосуддя у даному спорі.

Також я повністю впевнений в тому, що винесена судом першої інстанції ухвала від 14.05.2020 про залучення до участі у справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на боці відповідача, юридичної фірми, в якій я працював 20 років тому, є протиправною технологією прищукання суддів, лояльних до інтересів позивача, але вже у суді апеляційної інстанції.

Однак, незважаючи на повне усвідомлення мною маніпулятивного характеру ухвали суду першої інстанції від 14.05.2020, обов’язком судді, який поважає закон, є забезпечення гарантій, встановлених п.1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, в тому числі усунення будь-яких сумнівів в об’єктивності суду.

Зокрема, положення п.1 ст. 6 Конвенції зобов’язують мене заявити самовідвід у даному спорі з метою усунення будь-яких сумнівів щодо наявності конфлікту інтересів, який виник після маніпулятивного залучення судом першої інстанції ПрАТ “Інюрполіс” в якості учасника господарського спору у даній справі.

Тому, керуючись тлумаченням, наведеним у рішеннях ЄСПЛ у справах Кііскінен проти Фінляндії (Kiiskinen v. Finland) (dec.), no. 26323/95, ECHR 1999/V (витяги), Клейн та інші проти Нідерландів (Kleyn and Others v. the Netherlands) [GC], nos. 39343/98 et seq., § 191, ECHR 2003-VI), згідно із якими на суддю покладений обов’язок усувати можливі сумніви в

